

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Milanowska, R. Mrljić i L. Vernier, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 270 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 3 września 2020 r. o niedopuszczeniu go do kolejnego etapu konkursu otwartego EPSO/AD/378/20 przeprowadzanego w celu stworzenia listy rezerwy kadrowej, z której Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej będzie mógł rekrutować pracowników lingwistów języka chorwackiego. Skarżący wnosi też o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 12 października 2020 r. oddalającej jego wniosek o ponowne rozpatrzenie tej decyzji.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji komisji konkursowej z dnia 12 października 2020 r. oddalającej wniosek OQ o ponowne rozpatrzenie decyzji tej komisji o niedopuszczeniu go do dalszego etapu konkursu otwartego EPSO/AD/378/20 przeprowadzanego w celu stworzenia listy rezerwy kadrowej „prawników lingwistów (AD 7) języka chorwackiego (HR)” dla Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez OQ.

(¹) Dz.U. C 182 z 10.5.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – KL/EBI

(Sprawa T-751/20) (¹)

[Służba publiczna – Personel EBI – Zwolnienie chorobowe – Odrzucenie zaświadczeń lekarskich – Nieobecności nieusprawiedliwione – Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie]

(2022/C 418/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: KL (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo i I. Zanin, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Duron)

Przedmiot

W swojej skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE w związku z art. 50a statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skarżący żąda: po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 18 maja 2020 r., na mocy której Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) odrzucił zaświadczenia lekarskie, które skarżący przedstawił w celu usprawiedliwienia swojej nieobecności w dniach od 18 marca do 18 kwietnia i od 20 kwietnia do 20 maja 2020 r. na podstawie art. 3.3 załącznika X do przepisów administracyjnych mających zastosowanie do pracowników EBI, wydanych w wykonaniu regulaminu pracowniczego EBI; a po drugie, wypłaty odszkodowania za szkodę, jaką w swej ocenie poniósł w wyniku tych decyzji.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 18 maja 2020 r., na mocy której Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) odrzucił zaświadczenia lekarskie przedstawione przez KL w celu usprawiedliwienia nieobecności w dniach od 18 marca do 18 kwietnia i od 20 kwietnia do 20 maja 2020 r. na podstawie art. 3.3 załącznika X do przepisów administracyjnych mających zastosowanie do pracowników EBI, wydanych w wykonaniu regulaminu pracowniczego EBI.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EBI zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 53 z 15.2.2021.

Wyrok Sądu z dnia 7 września 2022 r. – Słowacja/Komisja

(Sprawa T-40/21) (¹)

[EFRG – Wydatki wyłączone z finansowania – Brak procedur odzyskiwania nienależnie wypłaconej pomocy – Gwarancje proceduralne – Artykuł 52 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 34 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 908/2014]

(2022/C 418/27)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowacka (przedstawiciel: E. Drugda, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Kaduczak, R. Lindenthal i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE Republika Słowacka żąda stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1734 z dnia 18 listopada 2020 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 390, s. 10) w zakresie, w jakim na jej podstawie stosuje się wobec Republiki Słowackiej korektę finansową w wysokości 19 656 905,11 EUR z tytułu pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji za rok budżetowy 2016 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 98 z 22.3.2021.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2022 r. – Portugalia/Komisja (wolna strefa Madery)

(Sprawa T-95/21) (¹)

[Pomoc państwa – Wolna strefa Madery – System pomocy wprowadzony w życie przez Portugalię – Decyzja stwierdzająca niezgodność systemu z decyzjami C(2007) 3037 final i C(2013) 4043 final, uznająca ten system za niezgodny z rynkiem wewnętrznym i nakazująca odzyskanie pomocy wypłaconej na jego podstawie – Pojęcie pomocy państwa – Istniejąca pomoc w rozumieniu art. 1 lit. b) ppkt (i) i (ii) rozporządzenia (UE) 2015/1589 – Odzyskanie pomocy – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa – Zasada dobrej administracji – Całkowita niemożność wykonania – Przedawnienie – Artykuł 17 rozporządzenia 2015/1589]

(2022/C 418/28)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: P. Barros da Costa, A. Soares de Freitas, L. Borrego, wspierani przez adwokatów M. Gorjão-Henriquesa i A. Saavedra)